забезпечуючи баланс між вимогами сучасності та збереженням ресурсів та можливостей для майбутніх поколінь.

Топал С.С.,
кандидат технічних наук,
старший викладач кафедра Міського будівництва та господарства,
Одеська державна академія будівництва та архітектури

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ КОМПЛЕКСНОГО ПОКРАЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ГАЛУЗІ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

У філософії під ефективністю розуміється здатність діючої причини зробити певний ефект. Енергоефективність є характеристикою, що дозволяє визначити корисний ефект від використання ресурсів енергетичного комплексу, що були витрачені на впровадження та встановлення техніко-технологічного обладнання на різноманітних об’єктах міського господарства. Це своєрідна мінімізація витрат енергоресурсів при повсюдному отриманні позитивного ефекту. Комплексність - повнота, системність, взаємозв'язок аналізу, планування управління. Тобто взаємопов’язане одночасне рішення містобудівних, архітектурних, соціальних, економічних та екологічних аспектів забудови та території. Ефективність комплексного підходу до проектування полягає в забезпеченні можливості розглядати всі складові об’єкту в найбільш важливих взаємозв’язках. Енергоефективність будівлі - це властивість, що характеризується кількістю енергії, необхідної для створення належних умов проживання та життєдіяльності людей. Чим менше енергії використовує будинок для підтримки сприятливого мікроклімату в приміщенні, тим більше енергоефективний будинок. У свою чергу, висока енергоефективність - запорука здійснення контролю за витратами енергоресурсів, їхнього розумного споживання, а отже, економії на комунальних послугах. Важлива риса використання території - локальна ефективність, мінімальні витрати часу та енергії на користування об’єктами.

Мета успішного досягнення цілей та завершення завдань проєкту досягається управлінням проекту як областю знань з планування, організації та управління ресурсами. Виконання завдань проєкту передбачає одночасне дотримання зобов'язань щодо наперед визначених обмежень проєкту (зміст проєкту, час, бюджет) та оптимізацію, розподілення та інтеграцію завдань, необхідних для досягнення наперед визначених цілей. Раціональне використання енергетичних ресурсів є однією з необхідних умов, що визначають збільшення економічної ефективності в усіх галузях міського господарства. Управління проектами в цій галузі - стратегія, що узагальнює модель дій, необхідних для досягнення поставлених цілей управління на основі вибраних критеріїв і ефективності розподілу ресурсів.

Стратегічне управління енергозбереженням і енергоефективністю представляє собою основу системної організації різних процесів, що визначають життєдіяльність муніципального управління. Тому з точки зору даного підходу можна визначити стратегію енергозбереження в міському господарстві як вид діяльності людини, що спрямований на задоволення соціально значущих потреб суспільства в енергозберігаючих товарах та послугах, які сконцентровані на реалізації нормативно-правових, організаційних, технічних, науково-виробничих, соціально-економічних заходів, що призводять до зменшення об’ємів споживання енергії та залучення її відновлюваних джерел. Стратегія управління енергоресурсним збереженням в міському господарстві базується на принципах стійкого розвитку, що передбачає задоволення потреб нинішнього покоління без спричинення шкоди майбутнім, тобто здатності покращення життєвих стандартів населення при зменшенні споживання палива, зменшенні викидів та збереженні ресурсів.

Можна виділити чотири категорії факторів, що впливають на збільшення енергоефективності та реалізацію проектів в даній області: техніко-технологічні, організаційно-правові, організаційно-економічні та фінансові.

Техніко-технологічні фактори визначають, що обов'язковою умовою є наявність доступних енергозберігаючих технологій, які можуть бути безпосередньо застосовані. А також наявність технологічних умов для реалізації проекту та спеціалістів, здатних ефективно забезпечити техніко-технологічну сторону реалізації та експлуатації проекту.

Організаційно-правові фактори передбачають формування єдиного підходу до енергозбереження на рівні держави, правових та програмних механізмів просування та реалізації заходів і проектів енергозбереження.

Організаційно-економічні фактори передбачають наявність досвіду впровадження проектів в сфері енергозбереження і збільшення енергоефективності. Наявність відповідного досвіду та можливостей для його здійснення являються важливими умовами ефективної реалізації проекту, оскільки дозволяють ще на стадії проектування усунути техніко-технологічні та інші можливі ускладнення, а також мінімізувати фінансові витрати. В цю групу факторів можна віднести забезпеченість спеціалістами, що здатні ефективно опрацювати фінансово-економічну сторону реалізації проектів в області енергозбереження.

Фінансові фактори включають в себе наявність фінансових ресурсів для реалізації проектів, а також доступність фінансових організацій, що працюють зі сферою енергетики та енергозберігаючими проектами.

Важливим аспектом управління проектами в області енергозбереження є оцінка соціального ефекту від реалізації заходів по енергозбереженню. Метою оцінки соціального ефекту є визначення прийнятності енергозберігаючих заходів для населення, що проживає в районі реалізації проекту. Необхідно розглянути можливу реакцію громадської думки стосовно здійснення цих заходів, їх вплив на рівень зайнятості. Необхідно також врахувати ресурсні можливості території, ступінь соціальної нестабільності, стан інфраструктури та інші фактори. В результаті проведення соціального аналізу реалізації проекту по енергозбереженню необхідно визначити форму участі населення в

обговоренні і реалізації проекту, вплив проекту, що очікується, на споживання енергоресурсів та води, зменшення або збільшення витрат споживачів на оплату комунальних послуг. І важливо пам'ятати, що головною метою стратегії управління проектами комплексного покращення енергоефективності галузі міського господарства є створення гідного безпечного та комфортного середовища життєдіяльності людини.